॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेनं यन्ति यद्देश्ममहं पापाव्हीयं वा एतेनं भवन्ति यद्देश्ममहर्यो वै प्रजवं यतामपंथेन प्रतिपद्यंते यः स्थाणु हिन्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै देशमे- ऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह् तमेवान्वारभ्य सम्श्र्जतेऽथ यो व्याह सः॥१॥

हीयते तस्मौद्दशमेऽहंन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वांहुर्यज्ञस्य वे समृद्धेन देवाः सुंवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुंरान्परांभावयन्निति यत्खलु वे यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्यृद्धं तद्भातृंव्यस्य स यो वे दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्यां दशीकवंः॥२॥

स्युस्ते वि ब्रूंयुर्यदि तत्र न विन्देयुंरन्तःसद्साद्ध्ययं यदि तत्र न विन्देयुंर्गृहपंतिना व्युच्यन्तद्धुच्यंमेवाथ वा पुतथ्संपराज्ञियां ऋग्भिः स्तुंवन्तीयं वै सप्तो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदांनृचुस्तेनेय सप्राज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतोऽध्यंर्चितारः॥३॥

तदुभयंमास्वाव्रध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनंसा स्तुवते न वा इमामेश्वर्थो नाश्वंतरीर्थः सद्यः पर्याप्तमर्हित मनो वा इमा स्यः पर्याप्तमर्हित मनः परिभवितुमथ् ब्रह्मं वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजू स्ष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्वह्म तत्प्रितिगृण्त आ चंक्षीत स प्रंतिगरः॥४॥

व्याह् स दृंशीकवौँऽर्चितारः स एकंश्र॥१॥॥———[१]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं द्वांदशाहस्यं प्रथमेनाहृर्त्विजां यजमानो वृङ्क इति तेजं इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणान्त्राद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चंतुर्थेनेति चतुंष्पदः प्रशूनिति किम्पंश्चमेनेति पश्चांक्षराम्पङ्किमिति कि॰ षष्ठेनेति षडुतूनिति कि॰ संप्रमेनेति सप्तपंदा॰ शक्वरीमितिं॥५॥

किमंष्टमेनेत्यृष्टाक्षंरां गायत्रीमिति किं नंवमेनेतिं त्रिवृत्र इस्तोम्मिति किं दंशमेनेति दशांक्षरां विराज्मिति किमेंकाद्शेनेत्येकांदशाक्षरां त्रिष्टुभूमिति किं द्वांद्शेनेति द्वादंशाक्षरां जगंतीमित्येतावृद्वा अस्ति यावंदेतद्यावंदेवास्ति तदेषां वृङ्के॥६॥

शर्करीमित्येकंचत्वारि १शच॥२॥॥——[2]

पुष वा आप्तो द्वांदशाहो यत्रंयोदशरात्रः संमानः ह्यंतदह्यंत्रांयणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यंतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका पृषां लोकानामार्थ्यं प्राणो वे प्रंथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठन्ति सर्वमायुंर्यन्ति य पृवं विद्वाः सम्भयोदशरात्रमासंते तदांहुर्वाग्वा पृषा वितंता॥७॥

यद्वांदशाहस्तां विच्छिंन्द्युर्यन्मध्येऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुंका गृहपंतेर्वाख्स्यांदुपरिष्टाच्छन्दोमानांम्महाव्रतं कुर्वन्ति संततामेव वाचमवं रुन्द्वतेऽनुंपदासुका गृहपंतेर्वाग्भवित पशवो व छन्दोमा अन्नम्महाव्रतं यदुपरिष्टाच्छन्दोमानां-म्महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषुं चैवान्नाद्यं च प्रतिं तिष्ठन्ति॥८॥

आदित्या अंकामयन्तोभयौंर्लोकयोर्ऋध्रयामेति त

पृतं चंतुर्दशरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनांयजन्त ततो वै त उभयौर्लोकयोरार्ध्रवन्नस्मिङ्श्चामुष्मिङ्श्च य एवं विद्वारसंश्चतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ंऋध्रवन्त्य-

स्मि इश्चामुष्मि ईश्च चतुर्दशरात्रो भेवति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्तारण्या उभयीषामवं रुद्धौ यत्पंराचीनांनि पृष्ठानिं॥९॥ भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति त्रयस्त्रि इशौ मध्यतः स्तोमौ

भवन्तीममेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति त्रयस्त्रिष्शौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गंच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव संमानानां भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥१०॥

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा अन्वायन्तानांदित्याश्चं पशवश्चान्वायन्ते देवा अंब्रुवन् यान्पशूनुपाजींविष्म् त इमें ऽन्वाग्मन्निति तेभ्यं एतं चंतुर्दशरात्रम्प्रत्यौह्न्त

आंदित्याः पृष्ठैः सुंवर्गं लोकमारोहत्र्यहाभ्यांमस्मिल्रौंक पश्न्यत्यौहन्पृष्ठैरांदित्या अमुष्मिल्लौंक आर्ध्रुवत्र्यहाभ्यांमस्मिन्॥ लोके पृशवो य पृवं विद्वारसिश्चतुर्दशरात्रमासित उभयोरिव

लोक प्रावी य एव विद्वा श्रिश्चत्रमासत उभयरिव लोकयोर्ऋभ्रवन्त्यस्मि श्रिश्चामुष्मि श्रीक पृष्ठेरेवामुष्मि श्रीक

ऋंध्रुवन्तिं त्र्यहाभ्यांमस्मिल्लांके ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिर्न्तिरंक्षं गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायं॥१२॥

ओजो वै वीर्यम्पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरमसौ बृहद्राभ्यामेव यन्त्यथां अनयांरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वे यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्वो वा एते स्वगं लोकमभ्यारोहन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्यंप्यन्ति प्रत्यश्चाहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंलीकयोर्ं ऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुंदंशैतास्तासां या दश् दशांक्षरा विराडनं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्थते याश्चतंस्रश्चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यतिरात्राव्यभितो भवतः परिगृहीत्य॥१३॥

आर्ध्रुवन्न्यहाभ्यांम्स्मिन्थ्संविवधृत्वाय् प्रतिष्ठित्या एकंत्रि १शच॥५॥॥————[५]

इन्द्रो वै सृदङ्केवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छ्थस प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां पुतम्पंश्चदशरात्रम्प्रायंच्छ्तमाहंर्त्

अन्तरिंक्षमिन्द्रियस्यैकंश्च॥६॥॥

तेनांयजत् ततो वै सोंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्य एवं विद्वा १ संः पश्चदशरात्रमासंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छन्ति ज्योतिगौरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिंरुन्तरिक्षम्॥१४॥

गौर्सावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसंश्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्रूञ्छन्दोमेरोजो वा वीर्यम्पृष्ठानिं पृश्ववंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्ये पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति पश्चदशरात्रो भवति पश्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरन्त्यतिरात्राविभेतों भवत इन्द्रियस्य परिंगृहीत्यै॥१५॥

इन्द्रो वै शिंथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुंरेभ्यो-ऽिबभेत्स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतम्पंश्चदशरात्रं वज्रम्प्रायंच्छत् तेनासुंरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियंमगच्छदग्रिष्टुत पाप्मानं निरंदहत पश्चदशरात्रेणौजो बलंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त् य एवं विद्वार्सः पश्चदशरात्रमासंते भ्रातृंव्यानेव पंराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः॥१६॥

दहन्ते पृश्चद्रश्रात्रेणौजो बर्लमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दंधत एता एव पंश्वयाः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽ-धमास्रशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरम्पृशवोऽनु प्र जांयन्ते तस्मात्पश्व्यां एता एव सुंवर्ग्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्रशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरः सुंवर्गो लोकस्तस्माथ्सुवर्ग्यां ज्योतिर्गोरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिंरन्तरिक्षम्॥१७॥

गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवध्त्वायौजो व वीर्यम्पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो दंधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते व यज्ञस्यां अस्यां स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकम्॥१८॥

यन्ति पराँश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनांनि पृष्ठान्युंपयन्ति प्रत्यङ्ग्र्वहो भेवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पश्चंदशैतास्तासां या दश् दशाँक्षरा विराडन्नं विराडिवानादाः मर्व रुन्धते याः पश्च पश्च दिशों दि्रक्षेव प्रतिं तिष्ठन्त्यतिरात्राविभितों भवत इन्द्रियस्यं वीर्यस्य प्रजायैं पशूनाम्परिगृहीत्यै॥१९॥

गृच्छुन्यग्रिष्ट्रतां पाप्पानृत्रिर्नारिक्षलाँकं प्रजाये हे चं॥७॥॥————[७]
प्रजापंतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एत १
संप्तदशरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै सोंऽन्नादोंऽभव्द्य एवं विद्वा १ संः सप्तदशरात्रमासंतेऽन्नादा एव भवन्ति
पश्चाहो भविति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे
प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चांक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं

रुन्धतेऽसंत्रं वा एतत्॥२०॥ यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं सत्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृशूञ्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यम्पृष्ठानिं पृशवंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्ये पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तद्शः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां अतिरात्राव्भितों भवतो-ऽत्राद्यंस्य परिंगृहीत्ये॥२१॥

पुतथ्सप्तित्रि ५ श्रच॥८॥॥————[८]

सा विरािबुक्तम्यांतिष्ठद्वहांणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अंकामयन्तोभय् सं वृंश्चीमित् ब्रह्म चान्नं चेति त एता विर्शाति रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभय् समंवृञ्जत ब्रह्म चान्नं च ब्रह्मवर्चिसिनौंऽन्नादा अंभवन् य एवं विद्वारसं एता आसंत उभयंमेव सं वृंश्चते ब्रह्म चान्नं च॥२२॥

ब्रह्मवर्चिसनों ऽन्नादा भंवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विश्वो वै पुरुषो दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्या यावांनेव पुरुषस्तमास्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तिरेक्षं गौर्सावायुरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गम्॥२३॥

लोकम्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठान् स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधृत्वायौजो वै वीर्यम्पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथंतरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्रुसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्रो वा एते सुंवर्गं

लोकम्भ्यारोहिन्त् ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंपयिन्तं प्रत्यङ्क्यहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर् ऋद्धोत्तिष्ठन्त्यतिरात्राविभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥२४॥

वृञ्जते ब्रह्म चात्रंश्च सुवर्गमेते सुंवर्गत्रयोविश्यतिश्चात्रा॥——[९] असावादित्यौऽस्मिल्लौंक आसीत्तं देवाः पृष्ठेः परिगृह्यं सुवर्गं लोकमंगमयन्परेरवस्तात्पर्यगृह्णन्दिवाकीत्र्येन सुवर्ग

लोके प्रत्यंस्थापयन्यरैंः प्रस्तात्पर्यंगृह्णन्पृष्ठेरुपावांरोह्न्थ्स वा असावांदित्योऽमुष्मिंश्लोंके परैरुभ्यतः परिगृहीतो यत्पृष्ठानि भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यजमाना यन्ति परैरवस्तात्परि गृह्णन्ति दिवाकीर्त्येन॥२५॥

सुवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्ति परैंः प्रस्तात्परिं गृह्णन्ति पृष्ठेरुपावंरोहन्ति यत्परें प्रस्तान्न स्यः परांशः सुवर्गाल्लोकान्निष्पंद्येर्न् यद्वस्तान्न स्यः प्रजा निर्देहेयुर्भितों दिवाकीर्त्यंम्परंःसामानो भवन्ति सुवर्ग पृवैनांल्लोंक उंभ्यतः परिं गृह्णन्ति यजंमाना वै दिवाकीर्त्यं संवथ्सरः

पर्रःसामानोऽभितों दिवाकीुर्त्यम्परं सामानो भवन्ति

संवथ्सर एवोभयतः॥२६॥

दिवाकीर्त्यंम्परं सामानो भवन्ति तस्मांद्भितः पृष्ठम्पार्श्व भूयिष्ठा ग्रहां गृह्यन्ते भूयिष्ठ शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थं ग्रंथन्त्यविस्र साय सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणानेव यजंमानेषु दधित यत्पराचीनांनि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न॥२७॥ प्रत्यवरोहेयुरुद्धा माद्येयुर्यजंमानाः प्र वां मीयेर्न् यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकम्प्रत्यवरोहन्त्यथी अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित

आसीत्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतमेकवि श्वातिरात्रम्प्रायंच्छ

प्रतिं तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिंवाकीर्त्यम्पार्श्वे परंःसामानोऽभितों

ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्ये बंहुयाजिनोऽप्रंतिष्ठिताः॥२८॥
स्युस्त एंकवि॰शतिरात्रमांसीर्न्द्वादंश् मासाः पश्चर्तवस्त्रयं
इमे लोका असावांदित्य एंकवि॰श एतावंन्तो वै
देवलोकास्तेष्वेव यंथापूर्वं प्रतिं तिष्ठन्त्यसावांदित्यो न
व्यंरोचत् स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतमेंकवि॰शितरात्रम्प्रायंच्छुत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सोऽरोचत् य एवं

विद्वारंस एकविरशतिरात्रमासंते रोचंन्त पुवैकंविरशतिरात्रो भंवित रुग्वा एंकविर्शो रुचंमेव गंच्छुन्त्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्यंकविर्शो-ऽ तिरात्राविभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥२९॥

गृह्ब्नि दिवाकीर्त्येनैवोभ्यतो नाप्रतिष्ठिता आसंत एकंवि॰शतिश्च॥10॥॥———[१०]

अर्वाङ्यज्ञः सं क्रांमत्वमुष्मादिष् मामि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्केन्धं तस्मिन् हीयतां योंऽस्मान्द्वेष्टिं। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्थ्सीदतु यों-ऽस्मान्द्वेष्टिं। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेज्ञस्तेन सं क्रांम मामि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य तपंसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेनं पक्षमुपं॥३०॥

ते हुवे स्वाहम्। सन्ते वृञ्जे सुकृतः सं प्रजां पृश्न्। प्रैषान्थ्यांमिधेनीरांघारावाज्यंभागावाश्रुंतम्प्रत्याश्रुंतमा शृंणामि ते। प्रयाजानूयाजान्थ्यंष्टकृतमिडांमाशिष आ वृञ्जे सुवंः। अग्निनेन्द्रेण सोमेन सरंस्वत्या विष्णुंना देवतांभिः। याज्यानुवाक्यांभ्यामुपं ते हुवे स्वाहं यज्ञमा देदे ते वषंहृतम्। स्तुतः श्रुस्त्रम्प्रंतिग्रं ग्रह्मिडांमाशिषः॥३१॥

आ वृंञ्जे सुर्वः। पुर्लीसंयाजानुपं ते हुवे सवाहर संमिष्टयजुरा दंदे तवं। पुशून्थ्सुतम्पुरोडाशान्थ्सवंनान्योत यज्ञम्। देवान्थ्सेन्द्रानुपं ते हुवे सवाहम्भ्रिम्ंखान्थ्सोमंवतो ये च विश्वै॥३२॥

उप ग्रह्मिडांमाशिषो द्वात्रिर्शश्च॥11॥॥_____

[88]

भूतम्भव्यंम्भविष्यद्वषुट्थ्स्वाहा नम् यजुर्वषुट्थ्स्वाहा नमों गायुत्री त्रिष्टुज्जगंती वष्ट्थ्स्वाहा नर्मः पृथिव्यन्तिरिक्षं द्यौर्वषुट्थ्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषुद्थ्स्वाहा नर्मः प्राणो व्यानोऽपानो वषुद्थ्स्वाहा नमोऽन्नं कुषिवृष्टिर्वषुट्थ्स्वाहा नर्मः पिता पुत्रः पौत्रो वष्ट्थ्स्वाहा नमो भूर्भुवःसुवृर्वषुट्थस्वाहा नर्मः॥३३॥

____[१२]

आ में गृहा भंवन्त्वा प्रजा मु आ मां युज्ञो विंशतु वीर्यावान्। आपों देवीर्यज्ञिया मा विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मे ग्रहों भवत्वा पुंरोरुख्स्तुंतशस्त्रे मा विंशता र समीचीं। आदित्या रुद्रा वसंवो मे सद्स्याः सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मांग्निष्टोमो विंशतूक्थ्यंश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्वरः। तिरोअंह्रिया मा सुहुंता आ विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥३४॥

अग्निष्टोमो विंशत्वृष्टादेश च॥13॥॥————[१३]

अग्निना तपोऽन्वंभवद्वाचा ब्रह्मं मृणिनां रूपाणीन्द्रंण देवान् वातेन प्राणान्थ्सूर्येण द्याश्चन्द्रमंसा नक्षंत्राणि यमेनं पितृत्राज्ञां मनुष्यांन्फलेनं नादेयानंजगरेणं सूर्पान्थ्याघ्रेणांरण्यान्पशूञ्छोनेनं पत्तित्रणो वृष्णाश्वांनृष्भेण् गा ब्स्तेनाजा वृष्णिनावींब्रीहिणान्नांनि यवेनौषंधीर्न्यग्रोधेन् वनस्पतींनुदुम्बरेणोर्जङ्गायित्रया छन्दार्शसे त्रिवृता स्तोमांन्ब्राह्मणेन् वाचम्॥३५॥

ब्राह्मणेनैकंश्र॥14॥॥——[१४]

स्वाह्मधिमाधीताय स्वाह्म स्वाहाधीतम्मनेसे स्वाह्म स्वाह्म मनेः प्रजापंतये स्वाह्म काय स्वाह्म कस्मै स्वाहां कत्मस्मै स्वाहादित्ये स्वाहादित्ये मृह्यै स्वाहादित्ये सुमृडीकाये स्वाह्म सर्गस्वत्ये स्वाह्म सर्गस्वत्ये बृह्त्यै स्वाह्म सर्गस्वत्ये पावकाये स्वाह्म पूष्णे स्वाह्म पूष्णे प्रपथ्यांय स्वाह्म पूष्णे न्रिन्धेषाय स्वाह्म त्वष्टे स्वाह्म त्वष्टे तुरीपांय स्वाह्म त्वष्टे पुरुरूपांय स्वाहा विष्णंवे स्वाहा विष्णंवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णंवे निभूयपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥३६॥

पुरुष्तपाय स्वाहा दर्श च॥१०॥ — [१५] दुद्धः स्वाहा हनूँभ्याङ् स्वाहाष्ठीभ्याङ् स्वाहा मुखाय स्वाहा नासिकाभ्याङ् स्वाहाक्षीभ्याङ् स्वाहा कर्णाभ्याङ् स्वाहा पार इक्षवीऽवार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहांवार इक्षवीः पार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहां शीर्ष्णे स्वाहां भ्रूभ्याङ् स्वाहां लुलाटाय स्वाहां मूर्भे स्वाहां मस्तिष्काय स्वाहा केशैभ्यः स्वाहा वहांय स्वाहां ग्रीवाभ्यः स्वाहां स्कन्धभ्यः स्वाहां कीकंसाभ्यः स्वाहां पृष्टीभ्यः स्वाहां पाजस्याय स्वाहां पार्श्वभ्याङ् स्वाहां पार्श्वभ्याः स्वाहां पार्वभ्याः स्वाहां पार्श्वभ्याः स्वाहां पार्वभ्याः स्वाहां स

अश्सौभ्या्ड् स्वाहां दोषभ्या्ड् स्वाहां बाहुभ्या्ड् स्वाहा जङ्घौभ्या्ड् स्वाहा श्रोणीभ्या्ड् स्वाहोरुभ्या्ड् स्वाहाष्ठीवद्धा्ड् स्वाहा जङ्घौभ्या्ड् स्वाहां भूसदे स्वाहां शिखुण्डेभ्यः स्वाहां वालधानांय स्वाहाण्डाभ्या्ड् स्वाहा शेपाय स्वाहा रेतंसे स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजननाय् स्वाहां पुद्धः स्वाहां शुफेभ्यः स्वाहा लोमभ्यः स्वाहां त्वचे स्वाहा लोहिंताय स्वाहां मा्र्साय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहां मुज्जभ्यः स्वाहाङ्गेभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥३८॥

पार्श्वाभ्याः स्वाहां पद्ग्री॥॥———[१६]

अञ्चेताय स्वाहां शितिपये स्वाहां शितिपदे स्वाहां शितिककुदे स्वाहां शितिप्शाय स्वाहां शितिपृष्ठाय स्वाहां शित्यश्साय स्वाहां पुष्पकर्णाय स्वाहां शित्योष्ठांय स्वाहां शितिभ्रवे स्वाहां शितिभसदे स्वाहां श्वेतानूंकाशाय स्वाहाञ्जये स्वाहां लुलामाय स्वाहासितज्ञवे स्वाहां कृष्णैताय स्वाहां रोहितैताय स्वाहांरुणैताय स्वाहेदशांय स्वाहां कीदशांय स्वाहां तादशांय स्वाहां सदशांय स्वाहां विसंदशाय स्वाहा सुसंदृशाय स्वाहां रूपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥३९॥

रूपाय स्वाहा द्वे चं॥17॥॥**———[१७**]

कृष्णाय स्वाहाँ श्वेताय स्वाहां पिशंगाय स्वाहां सारंगाय स्वाहां रुणाय स्वाहां गौराय स्वाहां बुभ्रवे स्वाहां नकुलाय स्वाहा रोहिताय स्वाहा शोणांय स्वाहां श्यावाय स्वाहां श्यामाय स्वाहां पाकलाय स्वाहां सुरूपाय स्वाहानुंरूपाय स्वाहा विरूपाय स्वाहा सरूपाय स्वाहा प्रतिंरूपाय स्वाहां श्वलाय स्वाहां कमलाय स्वाहा पृश्नये स्वाहां पृश्निस्क्थाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥४०॥

कृष्णाय पद्गंत्वारिश्शत्॥18॥॥——[१८] ओषंधीभ्यः स्वाहा मूलैंभ्यः स्वाहा तूलैंभ्यः स्वाहा काण्डैंभ्यः स्वाहा वल्शेंभ्यः स्वाहा पुष्पेंभ्यः स्वाहा फलेंभ्यः

काण्डम्यः स्वाह् वल्शम्यः स्वाह् पुष्पम्यः स्वाह् फलम्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नेभ्यः स्वाह् शयांनेभ्यः स्वाहा सर्वसमै स्वाहा॥४१॥

वन्स्पतिभ्यः स्वाह्य मूलैभ्यः स्वाह्य तूलैभ्यः स्वाह्य स्कन्धौभ्यः स्वाह्य शाखौभ्यः स्वाहां पूर्णभ्यः स्वाह्य पूर्ष्पभ्यः स्वाह्य फलैभ्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावपन्नभ्यः स्वाह्य शयांनभ्यः स्वाहां शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाह्य परिशिष्टाय स्वाह्य सर्शिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाह्यं रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाह्यं प्रिरेक्ताय स्वाह्यं सर्शिक्ताय स्वाह्यं सर्वस्मै तृतीयः प्रश्नः

स्वाहाँ॥४२॥

वनस्पतिंभ्यः स्कन्धौंभ्यः शिष्टायं रिक्ताय षद्गंत्वारि १शत्॥ 20॥॥———[२०]

बृह्स्पितिः श्रद्यथा वा ऋक्षा वै प्रजापितिर्थेनेथेन द्वे वाव देवसत्रे आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं विसेष्ठः सं वथ्सरायं सुवर्गं ये सुत्रम्ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेषः कूप्यांभ्योऽज्यो यो नमों मयोभूः कि स्वदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वाविर्श्शितः॥22॥ बृह्स्पितिः प्रतितिष्ठन्ति वै दंशरात्रेणं सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिपंश्चाशत्॥53॥ बृह्स्पितिः सर्वस्मै स्वाहाँ॥॥—[२१]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

 $Credits: \ http://stotrasamhita.github.io/about/$